

minister holdt en Tale, i hvilken man skulde have ventet, at der i hvert Fald vilde have været en Brod rettet mod de daarlige Elementer inden for Sagførerstanden. Men denne Tale var kemisk fri for enhver Antydning af, at der skulde være daarlige Elementer inden for Sagførerstanden. Naar man læste denne Tale igennem, fik man Indtrykket af, at Sagførerne i Almindelighed vare Englebørn. Det turde imidlertid være Digt og Fabel. Der findes utvivlsomt inden for denne Stand som inden for den højtærede Justitsministers Tilhængerkreds adskillige Folk, som der er Grund til at øve Justits over for i lige saa høj Grad, som de Herrer mene, der er Grund til det med Hensyn til de Folk, vi repræsenterer. Men jeg maa i Anledning af Justitsministerens Omtale af mig og den formentlige Ros af min Person, der skulde ligge deri, sige, at jeg saa lidt som nogen anden af Arbejdernes Tillidsmænd og dem, der ere knyttede til den socialdemokratiske Presse, er vejet tilbage for at paatale den Raahed eller den Dumhed, som gør sig gældende i Arbejderkredse, saavel som i andre Kredse. Men i Reglen har denne Paatale og Justits været rettet mod Folk, der ikke hørte Organisationerne eller Socialdemokratiet til. Det er nemlig saaledes — og det vil den højtærede Justitsminister, hvis han vil følge med, ogsaa komme til Klarhed over — at den største Raahed, som øves blandt Arbejderne, øves af saadanne, som staa uden for Organisationerne, af saadanne, som ikke have Interesse for det offentlige Livs Rørelser.

Jeg skal udtale Haabet om, at den højtærede Justitsministers Tilsagn om, at der vilde fremkomme et Forslag i den Retning, som jeg har ønsket, maatte omfatte ikke alene de Børn, som ere komne paa Afveje og ere blevne straffede, men ogsaa de Børn, som endnu ikke ere blevne straffede, men som til Trods for en daarlig Behandling have holdt sig paa den rette Vej. Disse Børn ere jo Flertallet blandt de Børn, hvorom der her er Tale, og for dem bør der gøres noget. At der er Grund til at minde Myndighederne om deres Pligt, fremgaar af en lille Tildragelse, der meddeltes for nogen Tid siden af Venstrebladet i Holbæk, nemlig „Holbæk Amts Dagblad“. Dette Blad meddelte, hvorledes Politimyndighederne havde bistaet en Skøge her inde i København med at faa hendes Barn frataget de Plejeforældre, det var hos. Barnet var i en god og udmærket Pleje, Plejeforældrene holdt

af Barnet og vilde nødig af med det, selv om der intet blev betalt derfor. Ikke des mindre kom Moderen, der levede et forargeligt Levned her i København sammen med en Alfons, en Dag og vilde have Barnet med sig. Plejeforældrene satte sig der imod, men det var hendes Barn, og da Politiet kom og blandede sig i Sagen og gav hende Ret, maatte Plejeforældrene afstaa Barnet. Plejeforældrene vidste, hvilken Skæbne dette Barn gik i Møde, fordi Moderen en Gang havde haft Barnet som ganske lille og mishandlet det. Barnet kom saa til København, og Alfonsen, som dets Moder levede sammen med, morede sig med gentagende — det er oplyst gennem Holbæk Amts Dagblad og de Forhør, der bleve afholdte — at binde dette Barn fast til Sengestolpen og gennemprygge det med en Hundepisk. Efter to Aars Forløb lykkedes det endelig gode Folk at faa dette Barn fjernet fra disse Omgivelser og faa det anbragt i et Børnehjem. Her vare Myndighederne paa Skøgens og Alfonsens Side. Jeg gaar ud fra, at de vare uvidende om de Forhold, der virkelig raadede hos denne Moder.

Det er den Slags Forhold, som desværre ikke komme frem for Offentligheden, saa jeg vilde ønske, at det Forslag, som Ministeren har lovet at fremkomme med, maatte tage Sigte herpaa. Den højtærede Justitsminister sagde med Hensyn til nogle Bemærkninger, der vare fremkomne fra et andet æret Medlem, at man over for Bøllerne kunde lade al falsk Sentimentalitet fare, og at der intet andet var at gøre over for dem, end at give dem „læsterlige Prygl“. Denne Opfattelse med Hensyn til Bølleuvsænet staa jo i nogen Modstrid med den Opfattelse, som den højtærede Justitsminister gjorde gældende over for det af mig fremdragne Spørgsmaal. Maa jeg her sige, at Bølleuvsænet staa i en meget nøje Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg har rejst, og at jeg tror, at Bøllerne gerne snarere have faaet for mange end for faa Prygl, i hvert Fald gælder det for Barndommens Vedkommende. Jeg vilde gerne i Anledning af, at den højtærede Justitsminister drog det Spørgsmaal frem, minde om, at disse samme Bøller, der overfalde sagesløse Personer, kunne omtrent nu gøre, hvad de ville over for deres Børn inden for fire Vægge uden at risikere at blive straffede. Det er kun faa Dage siden, at et af Næstvedbladene indeholdt en Meddelelse om en Bølle, der var bleven straffet med 30 Dages Vånd og Brød for at have overfaldet sagesløse Per-